

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 679/2025-39

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **NOVA LJUBLJANSKA BANKA, d.d. Ljubljana**, Trg republike 2,1000 Ljubljana, Slovinská republika, IČO 586 057 1000, zastúpenej Advokátska kancelária VIRTU L s.r.o., Gajova 4, Bratislava, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22Cbi/5/2019 z 19. augusta 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu bola 8. decembra 2023 doručená sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu investícií podľa čl. 2 ods. 2 Dohody o vzájomnej ochrane a podpore investícií medzi Slovenskou republikou a Slovinskom rozsudkom okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka žiada zrušenie rozsudku okresného súdu a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne požaduje aj zrušenie nadväzujúcich rozhodnutí krajského a najvyššieho súdu a priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.

2. Spoločnosť CORTE spol. s r. o. ako kupujúca uzatvorila 14. februára 2006 s [REDAKOVANÉ] ako predávajúcim kúpnu zmluvu, ktorou kupujúca od predávajúceho nadobudla nehnuteľnosti v katastrálnom území Bánovce nad Bebravou. Právny predchodca sťažovateľky poskytol kupujúcej úver a faktoring, pričom svoje pohľadávky zabezpečil zmluvným záložným právom k predmetným nehnuteľnostiam.

3. Na majetok kupujúcej bol v roku 2010 vyhlásený konkurz. Sťažovateľka (ktorá získala pohľadávky postúpením) v tomto konaní uplatnila pohľadávky voči kupujúcej. Následne bol vyhlásený aj konkurz na majetok predávajúceho.

4. V konaní predávajúceho voči správcovi kupujúcej o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom z 11. septembra 2014 určil, že vlastníkom nehnuteľností je predávajúci. Tento rozsudok bol potvrdený krajským aj najvyšším súdom. Dôvodom bolo odstúpenie predávajúceho od kúpnej zmluvy.

5. V konaní predávajúceho voči správcovi kupujúcej o vylučovacej žalobe Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. decembra 2018 zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica tak, že vylúčil predmetné nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty kupujúcej. Podané dovolanie bolo odmietnuté.

6. Sťažovateľka si s ohľadom na tieto skutočnosti v konkurze voči predávajúcemu uplatnila postavenie veriteľa s pohľadávkami proti všeobecnej podstate podľa § 28 ods. 7 a 8 v spojení s § 87 ods. 2 písm. m) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Jej pohľadávku však správca predávajúceho poprel z dôvodu, že právny predchodca sťažovateľky ani sťažovateľka vo vzťahu k predávajúcemu neboli nikdy veriteľmi a že pre odstúpenie od kúpnej zmluvy sa vlastnícke právo predávajúceho k predmetným nehnuteľnostiam obnovilo, a preto sa následné zriadenie záložného práva považuje za absolútne neplatný právny úkon.

7. Incidenčnou žalobou sa sťažovateľka domáhala určenia dôvodu, výšky a poradia svojich pohľadávok zo zmlúv o úvere a faktoringu voči správcovi predávajúceho. Jej žaloba bola zamietnutá napadnutým rozsudkom okresného súdu, ktorý bol následne potvrdený krajským súdom a jej dovolanie bolo najvyšším súdom uznesením z 31. júla 2023 odmietnuté.

8. Sťažovateľka namieta arbitrárnosť napadnutého rozsudku okresného súdu.

II.

9. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd nemá právomoc vecou sa zaoberať, ak ochranu základných práv a slobôd poskytuje iný súd. Pokiaľ v podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv okresným súdom, ktorého aj označila za porušovateľa svojich základných práv, na poskytnutie ochrany voči rozsudku okresného súdu nemá ústavný súd právomoc, pretože jeho právomoci predchádza prieskumná právomoc odvolacieho súdu, ktorý rozhoduje o odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie a v rámci ktorého je odvolací súd povolaný poskytnúť aj ochranu základným právam a slobodám (čl. 152 ods. 4 ústavy).

10. Pokiaľ z jedinej vety podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka „koniec koncov“ namieta arbitrárnosť aj rozsudku odvolacieho súdu, uvedené nemôže založiť prieskumnú právomoc ústavného súdu v danom prípade, pretože sťažovateľka netvrdí, že by rozsudkom odvolacieho súdu boli porušené jej základné práva.

11. Vada arbitrárnosti tiež napĺňa dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, a teda aj v takom prípade by ochranu takéhoto porušenia základného práva sťažovateľke mal poskytnúť najskôr najvyšší súd. Ten v danom prípade skonštatoval, že rozsudok odvolacieho súdu nie je postihnutý vadou podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku a tento záver najvyššieho súdu sťažovateľka predmetom ústavnej sťažnosti neurobila (nenamietla, že by najvyšší súd porušil základné práva sťažovateľky tým, že túto otázku vyhodnotil nesprávne). Z tohto dôvodu

je ústavný súd uznesením najvyššieho súdu o tom, že nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces sťažovateľky, viazaný.

12. Sťažovateľka tak v danom prípade neposkytla ústavnému súdu dostatočné možnosti, aby ústavný súd mohol preskúmať správnosť záverov všeobecných súdov, pretože v rámci vymedzenom ústavnou sťažnosťou, ktorou je ústavný súd viazaný [§ 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], na takéto preskúmanie ústavný súd nemá právomoc.

13. Ústavná sťažnosť bola s ohľadom na uvedené skutočnosti odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

14. Pretože sťažnosť sťažovateľky bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jej požiadavkami uvedenými v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu